



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3872/2025
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Франц Бутолен, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1903/23 од 20.11.2024. године, у седници већа одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1903/23 од 20.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 3436/17 од 23.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћивања пензија за период од 15.02.1999. године до 31.12.2019. године, појединачно одређене новчане месечне износе, са законском затезном каматом, ближе одређено овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка. Ставом петим изреке, ослобођен је тужилац од плаћања трошкова судских такси у овој парници.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1903/23 од 20.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 3436/17 од 23.11.2022. године у ставу трећем и четвртм изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се укину другостепена и првостепена пресуда и предмет врати на поновно суђење.

Врховни суд је у оквиру својих овлашћења испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. а у вези члана 413. Закона о парничном

поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23 – други закон) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 08.08.2012. године. Предмет тужбеног захтева је исплата на име неисплаћених пензија за тражени период. У тужби је означена вредност предмета спора у износу од 1.614.090,62 динара. Тужилац је поднеском од 28.02.2020. године, преиначио тужбу повећањем постојећег тужбеног захтева на укупан износ 2.738.443,83 динара.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП је прописано да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да је ревизија недозвољена ако је ревизија изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. овог закона.

Како вредност предмета спора побијаног дела којим је одбијен тужбени захтев тужиоца на име накнаде штете у укупном износу од 2.738.443,83 динара, као главног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра на дан преиначења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић